

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: P-35/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Požegi po sutkinji ovoga suda Meliti Novak kao sucu u parničnom predmetu tužiteljice Dijane Poljanac iz Zagreba, Ante Jakšića 13, OIB:06286576267, zastupana po punomoćniku Ivanu Boškoviću, odvjetniku iz Požege, protiv tuženika Tomislava Poljanca iz Osijeka, Sjenjak 77, OIB:51209883258, zastupan po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi utvrđenja ništetnosti ugovora o doživotnom uzdržavanju, 20.travnaj 2026., nakon održane i dovršene glavne javne rasprave, u nazočnosti stranaka i njihovih punomoćnika, 14.svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Tužiteljica Dijana Poljanac iz Zagreba, Ante Jakšića 13, OIB:06286576267 odbija se s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Utvrđuje se da je bez pravnog učinka i ništetan ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen dana 30. kolovoza 2010. i ovjeren pred Općinskim sudom u Požegi dana 20. rujna 2010. pod brojem R2-85/2010 između Tomislava Poljanca (ranije Tomislav Ruščukić) kao davatelja uzdržavanja te Petra Poljanca i Dragice Poljanac kao primatelja uzdržavanja.

Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Požegi brisanje uknjižbe prava vlasništva na nekretnini – suvlasničkom dijelu od ½ na k. č. 2003/1, u naravi kuća i dvor u površini od 4 a 63 m²m koja je upisana u z. k. ul. br. 1447 u k. o. Požega – provedene rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Požegi posl. br. Z-1722/2020 temeljem prijedloga zaprimljenog 28. travnja 2020., te se nalaže uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja.",

kao i s alternativnim tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Raskida se ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen dana 30. kolovoza 2010. i ovjeren pred Općinskim sudom u Požegi dana 20. rujna 2010. pod brojem R2-85/2010 između Tomislava Poljanca (ranije Tomislav Ruščukić) kao davatelja uzdržavanja te Petra Poljanca i Dragice Poljanac kao primatelja uzdržavanja.

Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Požegi brisanje uknjižbe prava vlasništva na nekretnini – suvlasničkom dijelu od ½ na k. č. 2003/1, u naravi kuća i dvor u površini od 4 a 63 m²m koja je upisana u z. k. ul. br. 1447 u k. o. Požega – provedene rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Požegi posl. br. Z-1722/2020 temeljem prijedloga zaprimljenog 28. travnja 2020., te se nalaže uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja."

II Nalaže se tužiteljici Dijani Poljanac iz Zagreba, Ante Jakšića 13, OIB:06286576267 da tuženiku Tomislavu Poljancu iz Osijeka, Sjenjak 77, OIB:51209883258, na ime troškova parničnog postupka plati iznos od 1.500,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljice Dragica Poljanac i Dijana Poljanac podnijele su tužbu protiv tuženika Tomislava Poljanca radi utvrđenja da je ugovor bez učinka zbog nedopuštenosti pobude. U tužbi navode da su Dragica Poljanac i Petar Poljenac, u svojstvu primatelja uzdržavanja, dana 30. kolovoza 2010. sklopili ugovor o doživotnom uzdržavanju s tuženikom Tomislavom Poljancem, tada s prezimenom Rušćukić, kao davateljem uzdržavanja. Isti ugovor ovjeren je pred Općinskim sudom u Požegi dana 20. rujna 2010. pod brojem R-II-85/2010. Primatelj uzdržavanja Petar Poljanac preminuo je dana 25. siječnja 2020. godine. Zakonskom nasljednicom na pokretninama pok. Petra Poljanca utvrđena je prvotužiteljica, dok je nekretninu u vlasništvu Petra Poljanca – suvlasnički dio od ½ na k. č. 2003/1, u naravi kuća i dvor u površini od 4 a 63 m²m koja je upisana u z. k. ul. br. 1447 u k. o. Požega Tomislav Poljanac stekao pod odgovornim uvjetom u smislu odredbe čl. II. ugovora o doživotnom uzdržavanju. Tom ugovornom odredbom, a ujedno i izjavom podobnom za upis u zemljišnu knjigu, primatelji uzdržavanja dozvoljavaju da se poslije njihove smrti, a temeljem tog ugovora i uz predočenje smrtnog lista za oba primatelja uzdržavanja, uknjiži pravo vlasništva nekretnina iz čl. I. tog ugovora u korist tuženika kao davatelja uzdržavanja. Iz citirane ugovorne odredbe proizlazi volja stranaka da davatelj uzdržavanja vlasništvo cjelokupne nekretnine stekne tek ispunjenjem odgovornog uvjeta – smrću posljednjeg primatelja uzdržavanja. Razlog za unosenje takve ugovorne odredbe upravo je onemogućavanje stjecanja nekretnine od strane tuženika bez ispunjavanja bitnog elementa ugovora u odnosu na oba primatelja uzdržavanja – uredno izvršavanje obveze davanja uzdržavanja u odnosu na oba primatelja uzdržavanja.

1.1. Tužiteljice ističu da tuženik tijekom cjelokupnog trajanja ugovora o doživotnom uzdržavanju niti u jednom trenutku nije ispunjavao obveze iz predmetnog ugovora. Tako u odnosu na pok. Petra Poljanca tužitelj uopće nije ispunjavao obveze koje proizlaze iz ugovora o doživotnom uzdržavanju, a naročito se to odnosi na nepostupanje tuženika sukladno ugovoru u razdoblju kada je pok. Petar Poljanac zbog zdravstvenih tegoba boravio u bolnici te na kućnoj njezi nakon dolaska iz bolnice. Tuženik primatelje uzdržavanja u tom periodu nije redovito posjećivao, što je već preduvjet da bi uopće faktično mogao izvršavati ugovorom preuzete obveze, a nije primateljima uzdržavanja pripremao dnevne obroke hrane, prao rublje i posteljinu,

održavao čistoću njihova stana, plaćao režijske troškove, a niti je zadužio treću osobu da skrbi o potrebama primatelja uzdržavanja. Kako proizlazi iz teksta priloženog ugovora, preduvjet za uredno ispunjavanje obveza tužitelja kao davatelja uzdržavanja je pružanje navedenih usluga primateljima uzdržavanja na adresi njihovog stanovanja, a kako proizlazi da je tužitelj s prebivalištem u Osijeku, imenovani je već činjenicom što ne boravi na području Požeštine zauzeo stav o samoj mogućnosti ispunjavanja ugovornih obveza. Nakon smrti Petra Poljanca, tuženik je odbio pružati dužno uzdržavanje Dragici Poljanac, ponudivši joj da se ona preseli u Osijek, iako je odredbom čl. I. ugovora o doživotnom uzdržavanju određeno da se uzdržavanje ima davati na adresi prebivališta primatelja uzdržavanja u Požegi. Tuženik nije organizirao niti skrb ili njegu za Dragicu Poljanac od strane treće osobe. Dragica Poljanac je od 22. travnja 2022. smještena u Domu za starije i nemoćne osobe Požega te do trenutka podnošenja tužbe tuženik nije prema njoj ispunio bilo koju obvezu temeljem predmetnog ugovora.

1.2. Navode da je tuženik je na temelju odredbe čl. I. t. 2. ugovora o doživotnom uzdržavanju bio dužan pružati potrebnu skrb i pomoć primateljima uzdržavanja na njihovoj kućnoj adresi, a ako ne bi primatelj uzdržavanja mogao izvršavati obveze iz ovog ugovora, bio je dužan osigurati za primatelje uzdržavanja pomoć druge osobe ili pak smjestiti primatelje uzdržavanja u dom te svojim novčanim sredstvima doplaćivati troškove tog smještaja. Ništa od navedenog tuženik nije poduzeo u odnosu na primatelje uzdržavanja. Jamac platac za financijske obveze prema Domu je drugotužiteljica Dijana Poljanac koja, kao stranka ugovora o dosmrtnom uzdržavanju sklopljenog s Dragicom Poljanac ima pravni interes isticati ništetnost ugovora koji je tuženik sklopio 2010. godine.

1.3. Ističu da se iz (ne)postupanja tuženika sukladno odredbama ugovora o doživotnom uzdržavanju, koje propuštanje je konstantno, ustrajno i trajno, zaključuje da je isključiva pobuda tuženika za sklapanje ugovora o doživotnom uzdržavanju bila besplatno stjecanje nekretnine u vlasništvu primatelja uzdržavanja. Da je tako proizlazi i iz postupanja tužitelja nakon smrti Petra Poljanca kao primatelja uzdržavanja koji je u cijelosti zanemario obvezu pružanja uzdržavanja na temelju ugovora u odnosu na Dragicu Poljanac dok je protivno volji stranaka iz ugovora, temeljem istog ugovora zatražio uknjižbu prava vlasništva u svoju korist temeljem istog ugovora iako su stvarno postojale pretpostavke udovoljenju prijedlogu za predbilježbu prava vlasništva, jer nije ispunjen odgovorni uvjet – ispunjena obveza uzdržavanja u odnosu na Dragicu Poljanac do njezine smrti. Tužiteljice smatraju da navedeno postupanje dodatno ukazuje na zaključak da je tuženik ugovor o doživotnom uzdržavanju s primateljima uzdržavanja sklopio s nedopuštenom pobudom – namjerom besplatnog stjecanja nekretnine iz ugovora, bez izvršavanja obveze davanja uzdržavanja pa da je stoga bez učinka i ništetan pravni posao – ugovor o doživotnom uzdržavanju ovjeren 20. rujna pred naslovljenim sudom pod posl. br. R-II-85/2010. Navode da bi nedopuštena pobuda kod tuženika, da su primatelji uzdržavanja za nju znali, utjecala na njihovu volju na sklapanje predmetnog ugovora.

1.4. Navode da je zbog navedenog ne postupanja tuženika, Dragica Poljanac, tada u dobi od 85 godina, bila primorana svakodnevnu pomoć i skrb ugovoriti sa svojim

kćerkom, ovdje tužiteljicom Dijanom Poljanac koja ima pravni interes za utvrđenje ništetnim predmetnog ugovora zbog činjenice da tuženik, u postupku pokrenutom pred istim sudom pod posl. br. P-132/2020 dokazuje ništetnost ugovora o dosmrtnom uzdržavanju sklopljenog između tužiteljica zbog nemoralnosti istog ugovora. Osim utvrđenja da je predmetni ugovor o doživotnom uzdržavanju bez pravnog učinka i ništetan, tužiteljice od suda traženje udovoljenje i zahtjevu za brisanje upisa prava vlasništva na suvlasničkom dijelu Petra Poljanca u korist tuženika, a koji upis je izvršen temeljem ništetnog pravnog posla.

1.5. Zbog svega navedenoga tužiteljice predlažu da sud donese presudu kom će utvrditi da je bez pravnog učinka i ništetan ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen dana 30. kolovoza 2010. i ovjeren pred Općinskim sudom u Požegi dana 20. rujna 2010. pod brojem R-II-85/2010 između Tomislava Poljanca (ranije Tomislav Ruščukić) kao davatelja uzdržavanja te Petra Poljanca i Dragice Poljanac kao primatelja uzdržavanja te naložiti Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Požegi brisanje uknjižbe prava vlasništva na nekretnini – suvlasničkom dijelu od $\frac{1}{2}$ na k. č. 2003/1, u naravi kuća i dvor u površini od 4 a 63 m²m koja je upisana u z. k. ul. br. 1447 u k. o. Požega – provedene rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Požegi posl. br. Z-1722/2020 temeljem prijedloga zaprimljenog 28. travnja 2020., te da naloži uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije u odnosu na Dijanu Poljanac koja nije aktivno legitimirana zahtijevati utvrđenje ništetnosti ugovora o doživotnom uzdržavanju, a koji ugovor je sklopljen između tuženika kao davatelja uzdržavanja te Dragice Poljanac i Petra Poljanca kao primatelja uzdržavanja. Tuženik smatra da Dijana Poljanac nije dokazala da ima pravni interes za utvrđenjem ništetnosti predmetnog ugovora jer u tužbi navodi kako je jamac platac za financijske obveze prema Domu za starije i nemoćne osobe Požega, a u kojem domu boravi Dragica Poljanac. Napominje kako Dijana Poljanac nije niti suvlasnica nekretnine koja je predmet Ugovora o doživotnom osiguranju, pa da stoga nema pravni interes za utvrđenjem ništetnosti.

2.1. U konkretnom slučaju Dijana Poljanac osporava valjanost ugovora sklopljenog između dviju fizičkih osoba, kojima se uređuju njihovi međusobni odnosi privatnopravne naravi. S obzirom da navedeni ugovorni odnos ni na koji način ne utječe na njen interes, jer je ona suvlasnički dio koji je stekla od Dragice Poljanac na temeljem Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju solemniziranog po javnom bilježniku Alemku Gajski iz Zagreba poslovni broj: Ov-3106/2020 od 12.03.2020. kasnije darovala Nevenu Poljancu. Pozivanje na to da je ona jamac platac za financijske obveze prema Domu za starije i nemoćne osobe Požega, a što i je njena obveza prema Ugovoru o dosmrtnom uzdržavanju, nije dostatno da bi se Dijana Poljanac mogla smatrati zainteresiranom osobom u konkretnom slučaju.

2.2. Tuženik također navodi da Dijana Poljanac nije aktivno legitimirana u predmetnom postupku jer se Izjavom od 20. kolovoza 2018. godine, ovjerenom kod javnog bilježnika Mladena Bureca pod brojem Ov-11023/2018, odrekla nasljednog prava na nekretninama Petra i Dragice Poljanac u korist tužitelja Tomislava Poljanac pod

uvjetima koji su dogovoreni sklopljenim ugovorom između Dragice i Petra Poljanac s Tomislavom Poljancem.

2.3. Tuženik ističe da Dijana Poljanac nije aktivno legitimirana zahtijevati utvrđenje ništetnosti ugovora o doživotnom uzdržavanju u dijelu koji se odnosi na Petra Poljanca. jer pokojni Petar Poljanac nikada nije dovodio u pitanje pravnu valjanost ugovora o doživotnom uzdržavanju kao ni ispunjenje obveza iz predmetnog ugovora. Nije sporno da je između tuženika, kao davatelja uzdržavanja, te Dragice Poljanac i pokojnog Petra Poljanac, kao primatelja uzdržavanja, dana 30.kolovoza 2010. godine sklopljen Ugovor o doživotnom uzdržavanju. Tužitelj je i prije i nakon sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju izvršavao sve svoje obveze prema primateljima uzdržavanja. Stoga pogrešno tužiteljice navode da tuženik niti u jednom trenutku nije ispunjavao svoje obveze iz ugovora te da nije posjećivao pokojnog Petra Poljanac u bolnici kao ni svoju Dragicu Poljanac. Tuženik je propustio izvršiti zabilježbu ugovora o doživotnom uzdržavanju u zemljišnim knjigama jer je smatrao da obzirom na svoje odnose sa primateljima uzdržavanja, koji su mu djed i baka, nije bilo niti potrebe da se ugovor zabilježi u zemljišnim knjigama. Nakon smrti Petra Poljanac 25.siječnja 2020. godine pojavila se i Dijana Poljanac koja je majka tužitelja i kćerka Dragice Poljanac i pokojnog Petra Poljanac, a koja do tada više godina nije imala bilo kakav kontakt sa tuženikom i svojim roditeljima te je sa svojom majkom Dragicom Poljanac 12.03.2020. sklopila Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju iako su obje znale da postoji Ugovor o doživotnom uzdržavanju, kao i da tuženik svoje obveze iz Ugovora o doživotnom uzdržavanju ispunjava i da je ispunio i sve svoje obveze i prema pokojnom Petru Poljanac, koji nije kao, niti Dragica Poljanac, imao nikakvih primjedbi na ispunjavanje obveza tuženika prema njima kao primateljima uzdržavanja. Tužitelj je slučajno dana 12.svibnja 2020. godine izvršio uvid u zemljišne knjige i utvrdio da je na suvlasničkom dijelu Dragice Poljanac na temelju Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju solemniziranog po javnom bilježniku Alemku Gajski iz Zagreba poslovni broj: Ov 3106/2020 od 12. ožujka 2020. godine izvršena uknjižba prava vlasništva u korist Dijane Poljanac.

2.4.Tuženik ističe da su ga baka Dragica Poljanac i djed pokojni Petar Poljanac, prihvatili sa 6 mjeseci i odgojili. Tuženik je izvršavao svoje obveze iz ugovora na način da je stalno pomagao baki i djedu, pomagao im je oko kuće i u svakodnevnim poslovima, posjećivao je djeda u bolnici. Točno je da se tuženik odselio u Osijek, no i tada je tuženik redovito posjećivao baku i djeda. Nakon smrti Petra Poljanca, pojavila se Dijana Poljanac, majka tuženika i prilikom jedne posjete svojoj majci Dragici Poljanac, tuženiku je rečeno da više ne dolazi, a sljedeći put tuženika nisu niti pustili u dvorište kuće iako se njegove privatne stvari još ondje nalaze. Nadalje, tuženik nije više mogao ni telefonskim putem doći do bake jer bi mu svaki put poklopila slušalicu. Stoga tuženik, nakon smrti Petra Poljanca i nakon sklapanja Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju između maje i bake, nije niti mogao doći do bake i nije mogao brinuti o njoj.

2.5.Tuženik ističe kako tvrdnja da tuženik ne ispunjava obveze iz ugovora o doživotnom uzdržavanju, pa da je taj ugovor iz tog razloga ništetan, nije od utjecaja za predmetni postupak jer je neispunjenje obveze razlog raskida, a ne ništetnosti ugovora. Odredbom članka 583. st. 3. Zakona o obveznim odnosima propisano je da

svaka strana može zahtijevati raskid ugovora ako druga strana ne ispunjava svoje obveze. Nadalje ističe kako tužiteljice u tužbi navode da se iz njegovog nepostupanja sukladno odredbama ugovora o doživotnom uzdržavanju da zaključiti da je njegova isključiva pobuda bila besplatno stjecanje nekretnine u vlasništvu primatelja uzdržavanja. Odredbom članka 273. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da pobude iz kojih je ugovor sklopljen ne utječu na njegovu valjanost. Tuženik ističe da u predmetnom slučaju nije bilo nedopuštene pobude jer je s bakom i djedom sklopio ugovor o doživotnom uzdržavanju, a kojim ugovorom je prijenos imovine primatelja uzdržavanja na davatelja uzdržavanja, ovdje tuženika, odgođen do trenutka smrti primatelja uzdržavanja. Nakon sklapanja predmetnog ugovora nije izvršio niti zabilježbu ugovora o doživotnom uzdržavanju u zemljišnim knjigama jer je smatrao da obzirom na svoje odnose s primateljima uzdržavanja, koji su mu djed i baka, nije bilo niti potrebe da se ugovor zabilježi u zemljišnim knjigama. Tuženik ističe da je primarna pobuda primatelja uzdržavanja i cilj samog ugovora o doživotnom uzdržavanju da primatelj za sebe osigura potrebnu skrb, a da tu skrb davatelj uzdržavanja ugovara uz određenu naplatu. Nije stoga jasno iz kojeg bi razloga postojala nedopuštena pobuda kod tuženika pogotovo što je ugovor sklopljen pod odgovnim uvjetom i niti jedna od stranki ugovora nije tražila raskid predmetnog ugovora zbog neispunjenja ugovorenih obveza. Slijedom prethodno navedenog, ne može se smatrati da je isključiva pobuda tuženika bila stjecanje nekretnine. Tuženik je nakon smrti Petra Poljanac temeljem ugovora o doživotnom uzdržavanju stekao određenu imovinu jer je to i svrha ugovora o doživotnom uzdržavanju. Stoga je tuženik sukladno ugovornim odredbama izvršio uknjižbu prava vlasništva na 1/2 dijela nekretnine, a koji dio je bio u suvlasništvu pokojnog Petra Poljanac. Tuženik je pomagao svojoj baki i djedu, no nakon sklapanja Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju između Dragice i Dijane Poljanac tuženik nije više mogao doći do bake Dragice Poljanac, a i obveza Dijane Poljanac sukladno ugovoru o dosmrtnom uzdržavanju je bila skrbiti o Dragici Poljanac. Slijedom navedenog, predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti te obveže tužitelje na podmirenje troškova postupka sa zakonskom kamatom koja teče od donošenja presude pa do isplate.

3. Podneskom od 13. ožujka 2026. tužiteljice navode da su ispunjene sve pretpostavke za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju, pri čemu se ističe kako je ugovor o doživotnom uzdržavanju u smislu odredbe čl. 579. ZOO-a jedinstveni ugovor kojim davatelj uzdržavanja preuzima nedjeljivu obvezu doživotno uzdržavati obje ugovorne strane, što nedvojbeno proizlazi i iz sadržaja predmetnog ugovora, pa je stoga prvotuziteljica u svojstvu primateljice uzdržavanja podnijela i alternativni tužbeni zahtjev na raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju – ako sud ne prihvati utvrđenim okolnostima na temelju kojih proizlazi zaključak da je predmetni ugovor o doživotnom uzdržavanju bez učinka zbog nedopuštenosti pobude – te predlaže sudu usvoji tužbeni zahtjev i donese presudu kojom će raskinuti ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen dana 30. kolovoza 2010. i ovjeren pred Općinskim sudom u Požegi dana 20. rujna 2010. pod brojem R2-85/2010 između Tomislava Poljanca (ranije Tomislav Ruščukić) kao davatelja uzdržavanja te Petra Poljanca i Dragice Poljanac kao primatelja uzdržavanja.

4. Tuženik u podnesku od 5. lipnja 2024. navodi da odredbom članka 579. Zakona o obveznim odnosima nije određeno da je ugovor o doživotnom uzdržavanju jedinstveni ugovor. Ugovorom o doživotnom uzdržavanju od 30. kolovoza 2010. godine su primatelji uzdržavanja ugovorili sa davateljem uzdržavanja da će ih on uzdržavati na način kako je to uređeno pod točkom I 2., a primatelji uzdržavanja će davatelju uzdržavanja ovdje tuženiku dopustiti prijenos prava vlasništva svaki na svojem suvlasničkom dijelu nakon njihove smrti. Svaki od primatelja uzdržavanja je samostalno raspolagao svojim suvlasničkim udjelom. Tuženik je ugovorom preuzeo obvezu da će skrbiti o primateljima uzdržavanja na način da će im za sada prema njihovim zahtjevima pomagati u njihovom svakodnevnom životu. Kada primatelji uzdržavanja zbog bolesti ili nemoći ne budu mogli sami brinuti o svojim svakodnevnim životnim potrebama davatelj uzdržavanja obvezuje se za njih pripremati dnevne obroke hrane, prati rublje i posteljinu, održavati čistoću njihovog stana, redovno plaćati sve režije novcem primatelja uzdržavanja, a ukoliko oni to svojim prihodima ne bi mogli podmirivati davatelj će doplaćivati potrebne iznose za tu svrhu. Osim toga davatelj uzdržavanja će se brinuti o nabavci odjeće, obuće i drugih potrepština, te će voditi brigu o zdravstvenom stanju primatelja uzdržavanja na način da će im omogućiti redovne liječničke kontrole po preporuci liječnika i nabavljati lijekove, te im po potrebi omogućiti liječenje u zdravstvenoj ustanovi. Iz navedenog je vidljivo da je tuženik trebao svoje obveze prema primateljima uzdržavanja obavljati na način da se brine o njihovom svakodnevnom životu, a tek kada to primatelji uzdržavanja ne budu mogli sami obavljati dužan im je pripremati hranu, voditi brigu o održavanju stana, odjeći obući i zdravstvenom stanju. Tuženik je od sklapanja Ugovora o doživotnom uzdržavanju 2010. godine živio s Dragicom Poljanac i Petrom Poljanac u zajedničkom kućanstvu. Nakon sklapanja braka sa suprugom Terezijom Poljanac su svi živjeli u kućanstvu do 2016. godine kada se odselio u Osijek. Nakon preseljenja u Osijek bio je u redovnom kontaktu sa primateljima uzdržavanja i dolazio 2-3 puta mjesečno preko vikenda nekada na jedan dan, a nekada od petka do nedjelje. Kada je dolazio za vikend u Požegu obavljao je sve one poslove koje su se primatelji uzdržavanja i on dogovorili i koji su bili potrebni. Tako je tuženik održavao dvorište, kuću, pomagao u poslovima oko vrta, obavljao svinjokolju, brinuo se oko pripremanja zimnice, nabavke. U to vrijeme primatelji uzdržavanja su bili pokretni i mogli su obavljati sve poslove u kućanstvu tako da im nije niti trebala bilo kakva pomoć u kućanstvu. Petar Poljanac je bio pokretan i obavljao je sve svakodnevne aktivnosti sve do odlaska u bolnicu. Tuženik je za vrijeme dok je Petar Poljanac bio u bolnici dolazio više puta kod njega u bolnicu i pri tome mu osigurao sve ono što mu je trebalo. Obzirom na sadržaj obveze koju je tuženik kao davatelj uzdržavanja imao prema primateljima uzdržavanja on je sve svoje obveze u odnosu na Petra Poljanac obavljao do njegove smrti u cijelosti. Dragica Poljanac je nakon smrti Petra Poljanac odbila ponudu tuženika da se preseli kod njega u Osijek i tamo živi, gdje bi joj on pružao pomoć koju je ona trebala te je odlučila da će s Dijanom Poljanac sklopiti ugovor o dosmrtnom uzdržavanju što su njih dvije i učinile i odbijala je bilo kakvu pomoć i komunikaciju sa tuženikom, te mu je čak onemogućila i ulazak u kuću kad je on u dva navrata došao do kuće. Stoga nije tuženik taj koji je prekršio odredbe Ugovora o doživotnom uzdržavanju, već Dragica Poljanac koja mu nije dopustila da ispunjava obveze iz ugovora. Zbog navedenog razloga se ne

može pozivati na činjenicu da tuženik nije ispunjavao svoje obveze iz Ugovora o doživotnom uzdržavanju.

5. Vještačenjem po stalnom sudskom vještaku psihijatru dr. Dušanu Mamuli od 14.listopada 2024. utvrđeno je da je kod Dragice Poljanac, tada u dobi od 90 godina, utvrđen organski psihosindrom(demencija) težeg stupnja. Opće tjelesno stanje je također bilo narušeno te joj je u svim aktivnostima bila potrebna tuđa njega i pomoć. Vještak je naveo da se bolest pojavila prije dvije i pol godine i imala je postupni tijek. Na dan vještačenja stanje je bilo trajno .Vještak je naveo da je Dragica Poljanac bila parnično(poslovno) sposobna 23.siječnja 2023. kada je izdala punomoć odvjetniku, a obzirom na tijek organskog psihosindroma je tijekom 2024. godine postala teže dementna te više nije bila raspravno (poslovno) sposobna.

6. Budući je tužiteljica Dragica Poljanac umrla 21.svibnja 2025.ovaj postupak je prekinut, a u ostavinskom postupku su njenim nasljednicima proglašeni njena kći Dijana Poljanac i unuk Albert Ninčević. Dijana Poljanac je preuzela postupak, dok je Albert Ninčević obavijestio sud da ne želi preuzeti ovaj postupak.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u rješenje o nasljeđivanju iza pok. Petra Poljanca broj O-94/2020 od 5.lipnja 2020., u ugovor o doživotnom uzdržavanju od 30.kolovoza 2020., u Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 12.ožujka 2020., u potvrdu Doma za starije i nemoćne osobe Požega od 25.siječnja 2023., u zk.ul.br.1447 k.o. Požega, u izjavi Dijane i Nevena Poljanca od 20.kolovoza 2018., pročitao je iskaze svjedoka Vesne Matanović, Slavice Brekalo, Mate Sajferta, Kristine Kaprel Previšić, Terezije Poljanac koji su saslušani na glavnoj raspravi održanoj 11.rujna 2024., izvršio je uvid u medicinsko vještačenje dr.Dušana Mamule od 14.listopada 2024., pročitao je zapisnik o saslušanja medicinskog vještaka dr.Dušana Mamule od 30.siječnja 2025., izvršen je uvid u Ugovor o međusobnim pravima i obvezama od 22.travnja 2022., u presudu Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-2226/2023-2 od 13.rujna 2023., u rješenje VSRH broj Revd-5455/2025-2 od 25.ožujka 2026., saslušao je stranke u svrhu dokazivanja, izvršio je uvid u spis ovoga suda broj P-132/2020, te u sve priloge i podneske u spisu.

8. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka uz savjesnu i brižljivu ocjenu svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je nedvojbeno utvrdio da su tužbe i tužbeni zahtjev tužiteljice, kao i alternativni tužbeni zahtjev, neosnovani

9. Provedenim postupkom nedvojbeno je utvrđeno da je tuženik od najranijeg djetinjstva živio u Požegi s djedom i bakom Petrom i Dragicom Poljanac, koji su mu bili kao otac i majka, dok je njegova majka Dijana Poljanac živjela u Zagrebu.

10. Dana 30.kolovoza 2010. Petar Poljanac i Dragica Poljanca su kao primatelji uzdržavanja zaključili sa svojim unukom Tomislavom Ruščukićem (sada Poljanac), kao davateljem uzdržavanja, ugovor o doživotnom uzdržavanju kojim mu daju u vlasništvo poslije svoje smrti nekretnine koje u naravi predstavljaju obiteljsku kuću u Požegi na k.č.br. 9, koja je upisana u z.k.ul.br. 1447 k.o. Požega, a sastoji e od k.č.br. 2003/1 Kuća i dvor od 4a 63m2, pravo na korištenje grobnog mjesta na groblju u Kuzmici te svu svoju pokretnu imovinu i ušteđevinu, koja će se u času smrti naći u

njihovom vlasništvu i posjedu. Tomislav Poljanac se obvezao skrbiti za primatelje uzdržavanja na način da će im prema njihovim zahtjevima pomagati u njihovom svakodnevnom životu, kada to ne budu mogli zbog bolesti i nemoći pripremati im hranu, prati rublje, održavati čistoću stana, plaćati sve režije novcem primatelja uzdržavanja, doplaćivati potrebne iznose ako to oni ne bi mogli podmiriti svoji prihodima, brinuti o nabavci odjeće, obuće i svih drugih potrepština, voditi brigu o njihovom zdravstvenom stanju, omogućiti im redovne liječničke kontrole, nabavljati lijekove te im omogućiti liječenje u zdravstvenoj ustanovi, a sve to u njihovoj kući u Požegi, Svetog Duha 9, a ukoliko sam ne bi mogao izvršavati obveze osigurati pomoć druge osobe ili primatelje uzdržavanja smjestiti u dom za stare i nemoćne uz obvezu da će svojim novčanim sredstvima doplaćivati troškove toga smještaja ukoliko to primatelji ne budu mogli podmiriti svojim novčanim sredstvima. Kada primatelji umru obvezao se sahraniti ih po mjesnim i kršćanskim običajima o svom trošku.

11. Dijana Poljanac i njen sin Neven Poljanac su 20.kolovoza 2018. potpisali izjavu kojom se odriču nasljednog prava na nekretnini Dragice i Petra Poljanca pod uvjetima dogovorenim sklopljenim ugovorom između Dragice i Petra Poljanca s Tomislavom Poljancem.

12. Nakon smrti Petra Poljanca, koji je umro 25.siječnja 2020., Dragica Poljanac je 12.ožujka 2020. sklopila Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju sa svojom kćeri Dijanom Poljanac kojom joj ostavlja svoj suvlasnički dio na obiteljskoj kući u Požegi, Sv.Duha 9, sagrađenoj na k.č.br. 2003/1 Kuća i dvor od 4a 63m², upisanoj u z.k.ul.br. 1447 k.o. Požega, a Dijana Poljanac se obvezala svoju majku Dragicu Poljanac uzdržavati do kraja njezinog života. Navedeni ugovor predan je na provedbu u zemljišnim knjigama 13.ožujka 2020., a Dijana Poljanac je stečeni suvlasnički dio na predmetnoj nekretnini darovala svome sinu Nevenu Poljancu 21.srpnja 2020.

13. Županijski sud u Zagrebu je presudom broj GŽ-2226-2023-2 od 13.rujna 2023. odbio žalbu Tomislava Poljanca kao neosnovanu i potvrdio presudu Općinskog suda u Požegi poslovni broj P-132/2020-18 od 3.travnja 2023. kojom je odbijena tužba i tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio da se utvrdi ništetnim Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 12.ožujka 2020., sklopljen između Dragice Poljanac kao primateljice uzdržavanja i Dijane Poljanac kao davateljice uzdržavanja.

14. Uvidom u povijesni prikaz z.k.ul.br. 1447 k.o. Požega vidljivo je da Tomislav Poljanac nije nakon sklapanja predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju izvršio zabilježbu ugovora o doživotnom uzdržavanju u zemljišnim knjigama te je po mišljenju suda osnovan njegov navod da to nije učinio jer je smatrao da obzirom na svoje odnose sa primateljima uzdržavanja, koji su mu djed i baka, nije bilo niti potrebe da se ugovor zabilježi u zemljišnim knjigama. Budući je ugovor sklopljen pod odgodnim uvjetom i niti jedna od stranki ugovora nije tražila raskid predmetnog ugovora zbog neispunjenja ugovorenih obveza, a Dijana Poljanac je također imala saznanja o postojanju Ugovora o doživotnom uzdržavanju od 30.kolovoza 2010. godine jer je dana 20.kolovoza 2018. godine kod javnog bilježnika Mladena Burec pod brojem Ov-11023/2018 dala izjavu kojom izjavljuje da se odriče nasljednog prava na nekretninama Petra i Dragice Poljanac u korist tužitelja Tomislava Poljanac pod uvjetima koji su dogovoreni

sklopljenim ugovorom između Dragice i Petra Poljanac sa Tomislavom Poljanac, po mišljenju suda nedvojbeno je utvrđeno da 2018.godine, odnosno osam godina nakon sklapanja predmetnog ugovora niti Dragica i Petar Poljanac niti Dijana Poljanac nisu imali ništa protiv navedenog Ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljenog s Tomislavom Poljancem niti su imali primjedbi na ispunjavanje istoga.

15. Tužiteljica Dijana Poljanac iskazala je u svrhu dokazivanja da se ona brinula o svom ocu Petru Poljancu kada se razbolio 2019.godine. Obavijestila je Tomislava da mu je djed u bolnici i od tada je dolazila u Požegu, ostala tjedan, dva te se vraćala u Zagreb i ponovno dolazila ovdje brinuti o roditeljima. Vozila je majku kod oca u bolnicu. Otac je bio u bolnici u dva navrata i to od kraja listopada 2019. do 25.siječnja 2020. kada je preminuo. Nakon smrti se brinula o mami. Dolazila je iz Zagreba i angažirala je ženu koja je vodila brigu o mami dok je ona bila u Zagrebu, a kasnije, kada se mama razboljela, smjestila ju je u Dom za koji joj je i doplaćivala. Cijena Doma je bila oko 725,00 eura, a ona je od toga plaćala oko 200,00 eura. Mama je u domu bila pune 3 godine. Kada se otac razbolio Tomislav je kod njega bio u posjeti 2 puta. Kada je za Božić došao kući iz bolnice Tomislav došao s djecom da ga vide. Nakon toga je došao na njegovu sahranu. Ne zna kako je bilo prije toga jer roditelji nisu bili boležljivi. Nakon smrti njenog oca ima saznanja da je Tomislav bio jedan puta i to je došao uzeti zimske gume za auto. Bila je prisutna kada je otac tražio Tomislava da plati ženu koja će voditi brigu o njima jer oni to ne mogu više sami, to je bilo za Božić prije očeve smrti. Tomislav je rekao da to ne može plaćati jer ima obitelj. Nema saznanja da je Tomislav odbio što učiniti odnosno pomoći svome djedu i baki kada su to tražili od njega. U zadnjih 10 do 15 godina dolazila je kod svojih roditelja, ali više ne zna koliko često. Roditelji su živjeli sami. Tomislav je živio s njima dok se nije zaposlio, a kada se zaposlio odselio je u Osijek. Kada bi dolazila iz Zagreba kod svojih roditelja napravila bi sve što je bilo potrebno, odnosno ono što oni nisu mogli sami. Oprala bi prozore i zavjese i drugo što bi rekli. Mirovinu je imao samo njen otac i ne zna točno koliko je ona iznosila. Na pitanje tko je roditeljima pomagao oko okućnice, zimnice, svinjokolje odgovorila je da je mama imala bratića u Jakšiću i on im je dolazio pomagati, ali je ona bila u Zagrebu i ne zna tko im je dolazio. Tomislav je od 1.godine života do dana zapošljavanja živio kod djeda i bake. Tomislava su uzdržavali djed i baka do završetka srednje škole, a za vrijeme fakulteta stanovao je u njenom dvosobnom stanu te je imao jednog podstanara koji mu je plaćao najamninu.

16. Tuženik Tomislav Poljanac iskazao je u svrhu dokazivanja da je rođen 1979.godine u Zagrebu i nakon 6 mjeseci majka Dijana Poljanac je shvatila da ne može voditi brigu o njemu te ga je dovela kod djeda i bake Petra i Dragice Poljanac s kojima je živio do 1985.godine tj. do početka škole. Za to vrijeme su ga baka i djed uzdržavali. 1985.godine kada ga je majka odvela u Zagreb gdje je išao u 1. i 2. razred, a nakon dvije godine ga je vratila u Požegu baki i djedu te je kod njih bio sve do završetka srednje škole. Oni su ga uzdržavali, djed je išao na roditeljske sastanke. Nakon završetka srednje škole došao je u Zagreb na studij i živio je u majčinom stanu s cimerom, a nakon završetka fakulteta vratio se u Požegu djedu i baki i s njima je živio do 2016.godine. Oženio se 2014. godine te je sa suprugom živio kod bake i djeda do 2016. godine kada je u Osijeku dobio posao. 2010. godine je s djedom i bakom zaključio ugovor o doživotnom uzdržavanju. Prije nego što se zaposlio djed i baka su

ga uzdržavali, a on im je u svemu pomagao. Čistio je kuću, kuhao je s njima paradajz, radio je na kolinju i drugo, a nakon što se zaposlio i odselio u Osijek dolazio je u Požegu kada god je mogao i to sa suprugom i djecom ili sam s djecom. Nekada je uzimao i slobodne dane, ako bi bilo potrebno da bi im pomogao. Kada bi došao u Požegu radio je sve što je bilo potrebno, farbao je prozore, radio je u vrtu, a budući radi posao u kojemu ima dosta slobodnih dana i godišnjeg odmora, obično bi dolazio petkom i ostajao do nedjelje svaki drugi vikend, po potrebi, kada su oni rekli da treba nešto napraviti. Ne zna je li njegova majka dolazila jer s njom nije u dobrim odnosima i djed i baka su izbjegavali da se njih dvoje susreće. Godine 2019. bio je s obitelji u Požegi za Božić i tada je djed došao iz bolnice i bio je slab i loše je izgledao. Bilo mu ga je jako žao jer su mu djed i baka zapravo bili kao otac i majka. Nakon njegove smrti je dva puta dolazio u Požegu. Prvi puta je došao po ljetne gume, a kada je drugi puta došao baka i majka su mu rekli da on tu nema što tražiti. Kada bih baku pokušao nazvati telefonom ona bi mu spuštala slušalicu. Baka je prestala s njim komunicirati nakon djedove smrti. Na dan djedove sahrane uhvatile su ga baka i majka i baka je rekla da ona želi raskinuti ugovor o doživotnom uzdržavanju, da je to sve njezino i da će ona odlučiti kome će to sve ostaviti poslije svoje smrti. Nakon sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju pa do 2019.godine baka i djed su se dobro držali. Mogli su sve obavljati sami, osim što je djedu išao po lijekove pomagao im je u obavljanju fizičkih poslova, dok su redovne poslove mogli obavljati sami. Nudio im je i financijsku pomoć međutim oni su rekli neka čuva za svoju obitelj. Zaposlio se 2003.godine u Osijeku te je od tada dva dana bio u Osijeku, jedan dan u Požegi i tako naizmjenice. 2014.godine se oženio i od tada su živjeli u Požegi do 2016. kada je supruga dobila posao u Osijeku te su tada preselili u Osijek. 13 godina je putovao na relaciji Požega – Osijek. Kada je djed završio u bolnici 2019.godine nastala je potreba pomaganja djedu i baki. Baku je zvao da doseli k njima u Osijek i da živi s njima međutim ona nije htjela i rekla je da će ostati u svom. Tada je bez problema mogao uzdržavati baku i djeda. U Požegi je bio 2019. za Božić, a još je 2 ili 3 puta bio s bakom u bolnici. Posjećivao je djeda u bolnici i to mu je bilo jako teško jer mu je on bio kao otac, a propadao mu je pred očima i to mu je bilo teško gledati. Prije i u vrijeme djedove smrti baka je normalo funkcionirala, ali u siječnju 2020.godine, nakon djedove smrti, stanje joj se pogoršalo. Na dan djedove sahrane došlo je do sukoba između njega i bake te majke. Nekoliko dana nakon sahrane nazvao je baku i rekao joj da će doći po gume što je i učinio i sve je bilo u redu, razgovarali, nudila ga je ručkom, popili su kavu, pitao ju je treba li joj što pomoći, a rekla mu je da ne treba. Za mjesec dana, kada joj je rekao da će doći rekla mu je da dođe i da nema problema, ali kada je došao našao je zaključana vrata i baka i gospođa Poljanac (njegova majka) su mu rekle da on tu nema što tražiti. Njegove stvari su i dalje ostale u toj kući i on ne želi dolaziti u sukob sa gđom Poljanac pa tamo ne odlazi. Nakon toga je baku pokušao nekoliko puta nazvati međutim kada bi ona čula njegov glas spuštala bi slušalicu. Zna da je baka bila smještena u Dom, a sa suprugom i djecom kod nje je bio 4 puta. Tek je na sudu od gđe Poljanac čuo da je ona doplaćivala za Dom. Djed i baka nisu imali primjedbi na njegovu pomoć. Njegov odnos s djedom i bakom je bio kao odnos s ocem i majkom. Kad je djed umro, baka je pila lijekove, ali njezino zdravstveno stanje je bilo takvo da je mogla sve sama. U razdoblju od kada je nakon djedove smrti došao po gume pa sljedećih mjesec dana, kada više nije mogao ući u kuću, s bakom je razgovarao

telefonom gotovo svakodnevno. Ona nije imala nikakvih zahtjeva prema njemu da joj treba nešto napraviti.

17. U odnosu na ugovor o doživotnom uzdržavanjem u dijelu koji se odnosi na Dragicu Poljanac kao primateljicu uzdržavanja, Dragica Poljanac je nakon smrti Petra Poljanca 12.ožujka 2020. sklopila s Dijanom Poljanac kao davateljicom uzdržavanja Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju kojim je svoj suvlasnički dio na obiteljskoj kući u ulici Sv.Duha, Požega, sagrađenj na k.č.br. 2003/1, u naravi kuća i dvorište u površini od 463 m², upisanoj u z.k.ul. 1447 k.o. Požega, koji ugovor je u međuvremenu i proveden u zemljišnim knjigama, te je tužiteljica Dijana Poljanac navedeni suvlasnički dio darovala svome sinu Nevenu Poljancu.

18. Budući je Dragica Poljanac s Dijanom Poljanac 12.ožujka 2020. sklopila Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju koji je na provedbu u zemljišnim knjigama predan 13.ožujka 2020. te je 21.srpnja 2020. suvlasnički dio nekretnine koju je stekla od Dragice Poljanac na temelju navedenog ugovora, darovala svome sinu Nevenu Poljancu, očigledno je da su se tada stekli uvjeti da se Tomislav Poljanac upiše vlasnikom na suvlasničko dijelu iste nekretnine koji je stekao od pok. Petra Poljanca na temelju Ugovora o doživotnom uzdržavanju od 30.kolovoza 2010. jer tada više nije bio uvjet za uknjižbu vlasništva smrt Dragice Poljanac, nego samo Petra Poljanca čije suvlasnički dio je prešao u vlasništvo Tomislava Poljanca.

19. Po mišljenju suda u ovome postupku nedvojbeno je utvrđeno da tuženi Tomislav Poljanac nije sa svojim djedom Petra Poljancem i bakom Dragicom Poljanac sklopio Ugovor o doživotno uzdržavanju od 30.kolovoza 2010. s nikakvom nedopuštenom pobudom, nego su navedenim ugovorom baka i djed željeli svoju imovinu ostaviti svome unuku koji je cijelo svoje djetinjstvo proveo s njima i o kome su sve to vrijeme vodili brigu umjesto njihove kćeri Dijane Poljanac, njegove majke, koji ih je volio kao da su mu roditelji i o kojima je imao želju voditi brigu kad to oni više ne budu mogli sami, ali je nakon djedove smrti, njegova majka, koja je prije toga rijetko dolazila u Požegu, preuzela brigu o svojoj majci Dragici Poljanac te je Dragica Poljanac nakon smrti Petra Poljanca odbijala pomoć unuka Tomislava, a sa kćeri Dijanom zaključila je Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju kojim joj je dala svoj suvlasnički dio na kući u Požegi, Sv.Duha 9.

20. Iz navedenoga, po mišljenju suda nedvojbeno proizlazi da nije osnovan zahtjev tužiteljice kojim traži da se utvrdi da je bez pravnog učinka i ništetan ugovor o doživotnom uzdržavanju od 30.kolovoza 2010 koji je sklopljen između Petra Poljanca i Dragice Poljanac kao primatelja uzdržavanja te Tomislava Poljanca (ranije Tomislava Ručkukića) kao davatelja uzdržavanja.

21. Naime navedeni ugovor sastavljen je u pisanom obliku te ovjeren od strane suca nadležnog suda dana 20.rujna 2010.,pod poslovnim brojem R-II-85/2010, a nitko ne osporava da su primatelji uzdržavanja u trenutku potpisivanja bili sposobni razumno rasuđivati, ugovor ima element neizvjesnosti jer je Petar Poljanac umro 10 godina nakon zaključivanja ugovora, a navodi tužiteljice da tuženik nije izvršavao obveze iz ugovora nije razlog za ništetnost ugovora.

22. Nije osnovan niti zahtjev tužiteljice za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljenog 30.kolovoza 2010. i ovjeren pred Općinskim sudom u Požegi dana 20. rujna 2010. pod brojem R-II-85/2010 između Tomislava Poljanca (ranije Tomislav Ruščukić) kao davatelja uzdržavanja te Petra Poljanca i Dragice Poljanac kao primatelja uzdržavanja.

23. Od zaključenja navedenog ugovora o doživotnom uzdržavanju 2010. do smrti Petra Poljanca, primatelja uzdržavanja, isti nije pokretao postupak radi raskida navedenog ugovora zbog neizvršavanja obveza iz ugovora od strane Tomislava Poljanca, davatelja uzdržavanja, a iz iskaza saslušanog svjedoka Mate Sajferta, susjeda Petra i Dragice Poljanac, proizlazi da mu Petar i Dragica Poljanac nisu nikada govorili da nisu zadovoljni Tomislavovim odnosom prema njima nego da su naprotiv Tomislava uvijek hvalili i vidjeli sve u njemu, kao i da je osobno vidio kako im Tomislav pomaže.

24. Osim toga niti iz iskaza ostalih saslušanih svjedoka ne proizlazi da tuženik nije ispunjavao svoje obveze iz ugovora o doživotnom uzdržavanju prema Petru Poljancu. Naime, svjedokinja Vesna Markanović iskazuje ono što je čula od Dragice Poljanac, a da je u njenu kuću počela dolaziti godinu dana prije smrti Petra Poljanca te da je Dragicu upoznala pet godina prije saslušanja na ročištu koje je održano 11. rujna 2024., što znači krajem 2019. i da su Petar i Dragica tada bili stari i bolesni, ali pokretni te da su sve samostalno obavljali oko higijene i pripreme obroka.

25. Budući je provedenim postupkom nedvojbeno utvrđeno da su tužiteljica Dijana Poljanac i njen sin tuženi Tomislav Poljanac u lošim odnosima te da je tuženik veliki dio svog djetinjstva proveo sa svojim djedom i bakom Petrom i Dragicom Poljanac, koji su mu bili kao otac i majka, jasno je da su iz tog razloga djed i baka s njim zaključili ugovor o doživotnom uzdržavanju kojim su mu ostavili svoju imovinu. Za vrijeme života djeda Petra Poljanca Tomislav Poljanac je dolazio u Požegu djedu i baki u posjete, pomagao im je u obavljanu određenih poslova (rad u vrtu, kolinje i slično), donosio je djedu lijekove te je očigledno da nitko nije imao primjedbi na njegovo ponašanje, odnosno djed i baka nisu smatrali da on ne ispunjava svoje obveze iz Ugovora o doživotnom uzdržavanju.

25.1. Za života Petra Poljanca su Dijana Poljanac i njen sin Neven Poljanac kod Javnog bilježnik ovjerali svoje izjave kojim su suglasni sa sklopljenim ugovorom između Dragice i Petra Poljanca s Tomislavom Poljancem. Da su se tada Petar i Dragica Poljanac žalili da Tomislav nije ispunjavao navedeni ugovor Dijana i Neven Poljanac sigurno ne bi potpisali takve izjave 2018., osam godina nakon njegovog sklapanja.

26. Zbog svega navedenoga sud je tužiteljicu odbio s postavljenim tužbeni zahtjevom i s alternativno postavljenim tužbenim zahtjevom.

27. Budući je sud tužiteljicu odbio s tužbenim zahtjevom te s alternativnim tužbenim zahtjevom te je stoga sud tužiteljici na temelju odredbe članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08., 57/11.; 148/11., 25/13., 89/14.-OUSRH i 70/19., 80/22 i 114/22 dalje: ZPP), naložio da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.500,00 EUR, koji trošak se odnosi

na sastav odgovora na tužbu (200,00 EUR), sastav podneska od 5.lipnja 2024.(200,00 EUR), zastupanje na ročištima održanima 4.lipnja 2024., 11.rujna 2024., 30.siječnja 2025. i 20.travnja 2026.(4x200,00 EUR), sve s PDV-om (300,00 EUR).

28. Zbog svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude.

Požega, 14.svibnja 2026.

Sutkinja:

Melita Novak

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Ivan Bošković, odvjetnik, Požega
2. Mijo Kladarić, odvjetnik, Slavonski Brod

Broj zapisa: **9-30888-01d1f**

Kontrolni broj: **0cbd0-4fc30-0e8de**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.